

Prima instanță: Judecătoria Vulcănești
Judecător: I. Botezatu
Instanța de apel: Curtea de Apel Comrat
Judecători: A. Curdov, E. Lazareva, E. Dimina

Dosarul nr. 2rac-234/14

Î N C H E I E R E

23 aprilie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecători

Nicolae Clima
Tamara Chișca-Doneva, Ion Druță

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către SRL „Rogob”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Rogob” către Cooperativa de Consum Vulcănești CONSUMCOOP cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Comrat din 26 noiembrie 2013, prin care a fost casată parțial hotărârea Judecătoriei Vulcănești din 27 februarie 2013 și în partea casării emisă o nouă hotărâre,

c o n s t a t ă :

La 21 noiembrie 2011, SRL „Rogob” s-a adresat la Judecătoria Economică de Circumscripție cu cerere de chemare în judecată către Cooperativa de Consum Vulcănești cu privire la încasarea datoriei în sumă de 2000 lei, dobânzii de întârziere a îndeplinirii obligațiilor în sumă de 33,53 lei, și cheltuielilor de judecată în sumă de 2 270 lei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că potrivit obligației între părți, reclamantul a livrat marfa pârâtului în suma de 14297,15 lei, în baza facturilor fiscale, dintre care pârâtul a achitat numai suma de 12297, 15 lei.

La 21 noiembrie 2011, cauza a fost expedită spre examinare după competență la Judecătoria Vulcănești.

La 11 ianuarie 2013, reclamantul „Rogob” S.R.L., a depus cerere de precizare a pretențiilor, și a solicitat încasarea ratei dobânzii de întârziere în sumă de 33,53 lei, taxa de stat în mărime de 270 lei și cheltuieli legate de acordarea serviciilor juridice în mărime de 2000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Vulcănești din 27 februarie 2013, acțiunea a fost admisă parțial, s-a încasat de la Cooperativa de Consum Vulcănești în beneficiul SRL

„Rogob” rata dobânzii pentru întârzierea achitărilor plăților în sumă de 33,53 lei și taxa de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată în mărime de 270 lei. În rest acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Comrat din 26 noiembrie 2013, a fost admis apelul declarat de SRL „Rogob”, casată hotărârea judecătorească Vulcănești din 27 februarie 2013, în partea refuzului de încasare a cheltuielilor privind acordarea asistenței juridice în mărime de 2 000 lei, și în această parte a fost emisă o nouă hotărâre, prin care s-a încasat de la Cooperativa de Consum Vulcănești în beneficiul F.P.C. „Rogob” S.R.L. suma de 300 (trei sute) lei cu titlu de cheltuielile de judecată privind acordarea asistenței juridice. În rest hotărârea judecătorească Vulcănești din 27 februarie 2013 s-a menținut.

La 18 februarie 2014, SRL „Rogob” a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Comrat din 26 noiembrie 2013, solicitând casarea parțială a acesteia cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a cererii de chemare în judecată în partea încasării cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 2000 lei de la Cooperativa de Consum Vulcănești în beneficiul F.P.C. „Rogob” S.R.L.. A mai solicitat recurentul încasarea de la Cooperativa de Consum Vulcănești în beneficiul F.P.C. „Rogob” S.R.L. a cheltuielilor de judecată pentru achitarea taxei de stat în mărime de 202,50 lei pentru depunerea cererii de apel și 270 lei pentru depunerea cererii de recurs.

În motivarea recursului a indicat că decizia instanței de apel este neîntemeiată, deoarece s-a aplicat eronat normele de drept material și anume art. 94 și art. 96 CPC al RM, conform cărora instanța urma să dispună încasarea tuturor cheltuielilor de judecată.

Conform art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Având în vedere că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa părților la 18.12.2013 (f.d. 160), cât și faptul că conform materialelor cauzei recurentul a recepționat decizia la 20.12.2013 (f.d. 161 avizul de recepție), recursul se consideră declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SRL „Rogob” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest sens, completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991*), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SRL „Rogob” ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de către SRL „Rogob” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Nicolae Clima

Judecătorii:

Tamara Chișca-Doneva

Ion Druță